

वा० रा०

॥ ७ ॥

शतंशतं अष्टदिक्ष्वितिशेषः॥शतशब्देनंतवाची॥१५॥विस्तीर्णविपुलानि अतिशयेन विशालानि उरांसि येषांते ॥ आयतं दीर्घं शोणांशूनि शोणप्रभानि वसनानि येषां ॥
शोणाश्मवसनाइतिपाठे पद्मरागसदृशवसनाइत्यर्थः ॥ शोणांश्वित्येव प्राचीनःपाठइतिकतकः ॥१६॥ ज्वलनसन्निभाः दीप्तिमात्रेण ॥१७॥एतद्वि पंचविंशतिवर्षप्रमाण
कं॥नित्यदेत्यार्थं ये इमे देवाः यथा यादृशशुभदर्शनवयस्कादृश्यंते एतदेवैषां नित्यदावयइति पूर्वेण संबंधः॥१८॥ यावज्जानामि ज्ञास्यामि तावन्निष्ठेत्यन्वयः ॥ कएपरथे
इंद्रत्वेनानुमितोपि प्रमाणांतरेणापि ज्ञातव्यइत्यर्थः ॥ १९॥ उक्तानुवादपूर्वं व्यापारांतरोपदेशस्तमेवमित्यादि ॥ इहैवस्थीयतामित्येवमुक्तेत्यर्थः ॥२०॥ अनुज्ञाप्य गमना
इमेचपुरुषव्याघ्रयेतिष्ठंत्यभितोदिशं॥शतंशतंकुंडलिनोयुवानःखड्गपाणयः॥१५॥विस्तीर्णविपुलोरस्काःपरिधायतबाहवः॥शोणां
श्रुवसनाःसर्वेव्याघ्राइवदुरासदाः॥१६॥ उरोदेशेषुसर्वेषांहाराज्वलनसन्निभाः ॥ रूपंविभ्रतिसौमित्रेपंचविंशतिवार्षिकं ॥१७॥
एतद्विकिलदेवानांवयोभवतिनित्यदा ॥ यथेमेपुरुषव्याघ्रादृश्यंतेप्रियदर्शनाः ॥१८॥ इहैवसहवैदेत्यामुदूर्ततिष्ठलक्ष्मण ॥ याव
ज्जानाम्यहंव्यक्तंकएषद्युतिमानरथे॥१९॥ तमेवमुत्तवासौमित्रिमिहैवस्थीयतामिति॥ अभिचक्रामकाकुत्स्थःशरभंगाश्रमंप्रति॥
॥२०॥ ततःसमभिगच्छंतंप्रेक्ष्यरामंशचीपतिः॥शरभंगमनुज्ञाप्यविबुधानिदमब्रवीत् ॥२१॥ इहोपयात्यसौरामोयावन्मांनाभि
भाषते॥ निष्ठांनयततावत्तुततोमाद्रष्टुमर्हति॥२२॥जितवंतंकृतार्थंहितदाहमचिरादिमं॥कर्मत्यनेनकर्तव्यमहदन्यैःसुदुष्करं॥२३॥
यकृतानुमतिकं कृत्वा॥२१॥यावदसौ मां नाभिभाषते तावन्मां निष्ठां स्थानांतरं स्वर्गंवा नयत मया सह गच्छत॥ततोवनचारित्वाद्धेतोर्मां मां अद्रष्टुमर्हति द्रष्टुनार्हतीत्यर्थः ॥ अइ
ति निषेधार्थमव्ययं पृथक्पदं विपदीवस्थितेनैवैभवस्य दर्शनमनुचितमित्यर्थः॥२२॥कृतार्थं निस्तीर्णविपदं जितवंतं रावणमितिशेषः ॥ तदा वैभवयुक्तमिमं द्रक्ष्यामीति
शेषः॥कतकस्वेतत्ययं प्रक्षिप्तमित्याह ॥ तद्वैव मदीत्याख्याख्याने सर्वसामंजस्यात् ॥रामोयावन्मांनाभिभाषते तावत्कर्मणोरावणवधस्य निष्ठां समाप्तिं नयतु ततोमां द्रष्टुम
र्हति॥अन्यैःसुदुष्करं महत्कर्म तेन कर्तव्यमस्ति रावणवधरूपमतस्तत्करणेन कृतार्थं कृतदेवप्रयोजनं रावणजयिनं द्रष्टास्मि इतितीर्थव्याख्याने ॥ संप्रत्यदर्शनहेतुस्तु पूर्वो
क्तएवोपरितोबोध्यः॥२३॥

आ० कां०

॥ ७ ॥